

Metsämaan omistus

Laaturaportti

Sisällysluettelo

1	Yhteystieto.....	4
1.1	Organisaatio.....	4
1.2	Organisaatioyksikkö.....	4
1.3	Yhteys henkilön nimi	4
1.4	Yhteys henkilön tehtävä	4
1.5	Yhteys postiosoite.....	4
1.6	Yhteys sähköposti	4
1.7	Yhteys puhelinnumero	4
1.8	Yhteys faksinumero	4
2	Metatiedon päivitys	4
2.1	Metatieto viimeksi varmennettu.....	4
2.2	Metatietoa viimeksi lisätty	4
2.3	Metatiedon viimeisin päivitys	5
3	Tilaston kuvaus	5
3.1	Tilaston yleiskuvaus	5
3.2	Luokitukset	5
3.3	Kattavuus.....	6
3.4	Tilastolliset käsitteet ja määritelmät.....	6
3.5	Tilastoyksikkö	10
3.6	Tilaston perusjoukko	10
3.7	Viitealue	10
3.8	Ajallinen kattavuus	10
3.9	Perusajankohta	10
4	Mittayksikkö	10
5	Viiteajankohta	11
6	Toimintavaltuudet	11
6.1	Lainsäädäntö ja muut sopimukset.....	12
6.2	Tietojen jakaminen	12
7	Tilastollinen tietosuoja.....	12
7.1	Tietosuojaperiaatteet	12
7.2	Tietosuoja ja –turva tietoja käsiteltäessä.....	12
8	Julkistamispolitiikka	13
8.1	Julkistamiskalenteri	13
8.2	Pääsy julkistamiskalenteriin	13
9	Jakelutiheys	13

Laaturaportti

10	Saatavuus ja selkeys	13
10.1	Lehdistötiedote (Tilastojulkistus)	13
10.2	Julkaisut (laajemmat/muut)	13
10.3	Verkkotietokanta	14
10.4	Muu tiedonjakelu	14
10.5	Menetelmädokumentointi	14
10.6	Laatudokumentointi	14
11	Laadunhallinta	14
11.1	Laadunvarmistus	14
11.2	Laadun arviointi	14
12	Relevanssi	14
12.1	Käyttäjien tarpeet	15
12.2	Käyttäjättyytyväisyys	15
12.3	Täydellisyys	15
13	Tarkkuus ja luotettavuus	15
13.1	Tarkkuus ja luotettavuus yleisesti	15
13.2	Otantavirhe	17
13.3	Muut virhelähteet	17
13.3.1	Peittovirhe	17
13.3.2	Mittausvirhe	17
13.3.3	Katovirhe	17
13.3.4	Käsittelyvirhe	17
13.3.5	Mallista johtuva virhe	17
14	Oikea-aikaisuus ja täsmällisyys	17
14.1	Oikea-aikaisuus	17
14.2	Täsmällisyys	17
15	Johdonmukaisuus ja vertailukelpoisuus	18
15.1	Maantieteellinen vertailukelpoisuus	18
15.2	Ajallinen vertailukelpoisuus	18
15.3	Yhtenäisyys yli tilastoalueiden	18
15.3.1	Yhtenäisyys osavuositteiden ja vuosittaiten tilastojen välillä	19
15.3.2	Yhtenäisyys kansantalouden tilinpidon kanssa	19
15.4	Sisäinen yhtenäisyys	19
16	Kustannukset ja vastausrasite	19
17	Tilastoprosessi	19
17.1	Lähdeaineistot	19

Laaturaportti

17.2	Tiedonkeruun tiheys	19
17.3	Tiedonkeruumenetelmä	19
17.4	Aineiston/datan validointi	20
17.5	Tiedon käsittely	20
17.6	Kausitasoitus	20
18	Kommentti	20

Laaturaportti

1 Yhteystieto

1.1 Organisaatio

Luonnonvarakeskus

1.2 Organisaatioyksikkö

Tilastopalvelut

1.3 Yhteyshenkilön nimi

Jukka Torvelainen

1.4 Yhteyshenkilön tehtävä

Yliaktuaari

1.5 Yhteyspostiosoite

Luonnonvarakeskus

Tilastopalvelut

PL 2

00791 Helsinki

1.6 Yhteyssähköposti

tietopalvelu@luke.fi

1.7 Yhteyspuhelinnumero

+358 29 532 6000

1.8 Yhteysfaksinumero

+358 29 532 6101

2 Metatiedon päivitys

2.1 Metatieto viimeksi varmennettu

16.6.2022

2.2 Metatietoa viimeksi lisätty

16.6.2022

2.3 Metatiedon viimeisin päivitys

16.6.2022

3 Tilaston kuvaus

3.1 Tilaston yleiskuvaus

Tilastossa esitetään tietoja yksityismetsälöiden sekä yksityishenkilöiden ja muiden ryhmien omistamien metsätilakokonaisuuksien lukumääristä ja metsämaan pinta-aloista.

3.2 Luokitukset

Metsätilakokonaisuus tarkoittaa kaikkia saman tai samojen omistajien koko Suomessa omistamia metsätiloja yhdessä. Tiedot esitetään vuoteen 2013 asti vähintään yhden metsämaahehtaarin tilakokonaisuuksista. Vuodesta 2013 alkaen tiedot ovat saatavilla myös alle hehtaarin kokonaisuuksista.

Metsätilaksi luetaan ne verohallinnon rekisterissä olevat maatilat, joissa tilaan kuuluu metsää. Maatilalla tarkoitetaan itsenäistä taloudellista yksikköä, jolla harjoitetaan maa- tai metsätaloutta. Valtaosa verotuksen maatiloista on puhtaita metsätiloja, eikä niillä harjoiteta lainkaan maataloutta. Metsätila (maatila) voi koostua useammasta metsämaata sisältävästä kiinteistöstä ja/tai määräalasta.

Metsämaaksi luetaan puun kasvattamiseen käytetty tai tarkoitettu maa, jolla kasvupaikalle sopivan täystiheän puuston keskimääräinen vuotuinen kasvu on korkeimpaan keskimääräiseen tuotokseen johtavana kiertoaikana vähintään 1 kuutiometri kuorellista runkopuuta hehtaarilla.

Metsätilakokonaisuudet luokitellaan tilastossa metsämaan pinta-alan mukaan kokoluokkiin. Tilastossa metsätilakokonaisuus on sijoitettu sille suuralueelle (Suomen metsäkeskuksen toimialueelle tai maakuntaan), jossa sen omistaja tai puolisoista vanhempi asuu vakinaisesti.

Metsälöt muodostuvat saman omistajan tarkastelualueella (vuoteen 2013 asti metsänhoitoyhdistykset tai vuodesta 2013 alkaen maakunnat) sijaitsevista metsäkiinteistöistä. Puolisoiden

erikseen omistamat metsätilat ovat aina erillisiä metsälöitä. Metsälöt tilastoidaan sijaintikuntansa mukaiseen alueeseen.

Yksityishenkilöiden omistamiksi katsotaan 1) yksin tai yhdessä puolison kanssa omistetut, 2) kuolinpesien omistamat ja 3) verotusyhtyminä hallinnoidut metsät.

3.3 Kattavuus

Tilaston aineisto kattaa kaikki verohallinnon tietojen mukaan metsämaata sisältävät kiinteistöt.

3.4 Tilastolliset käsitteet ja määritelmät

Kiinteistöluokitukset

Metsätilakokonaisuus tarkoittaa kaikkia saman tai samojen omistajien koko Suomessa omistamia metsätiloja yhdessä. Tilakokonaisuus sisältää vuoteen 2013 asti vähintään yhden hehtaarin metsämaata. Vuodesta 2013 alkaen tiedot ovat saatavilla myös alle hehtaarin kokonaisuuksista. Mikäli henkilö omistaa metsätiloja sekä erikseen että kuolinpesän tai yhtymän osakkaana, nämä luetaan eri metsätilakokonaisuuksiksi. Metsätilakokonaisuuteen voi kuulua myös peltoa, tontteja sekä kitu- ja joutomaata, mutta tämä tilasto koskee vain metsämaata.

Metsätilaksi luetaan ne verohallinnon rekisterissä olevat maatilat, joissa tilaan kuuluu metsää. Maatilalla tarkoitetaan itsenäistä taloudellista yksikköä, jolla harjoitetaan maa- tai metsätaloutta (maatilatalouden tuloverolaki 543/1967, 2.2 §). Valtaosa verotuksen maatiloista on puhtaita metsätiloja, eikä niillä harjoiteta lainkaan maataloutta. Metsätila (maatila) voi koostua useammasta metsämaata sisältävästä kiinteistöstä ja/tai määräalasta.

Metsämaaksi luetaan puun kasvattamiseen käytetty tai tarkoitettu maa, jolla kasvupaikalle sopivan täystiheän puuston keskimääräinen vuotuinen kasvu on korkeimpaan keskimääräiseen tuotokseen johtavana kiertoaikana vähintään 1 kuutiometri kuorellista runkopuuta hehtaarilla (Arvostamislaki 966/06, 7 §).

Metsätilakokonaisuudet luokitellaan tilastossa metsämaan pinta-alan mukaan kokoluokkiin.

Tilastossa metsätilakokonaisuus on sijoitettu sen Suomen metsäkeskuksen toimialueen tai maakunnan alueelle, jossa sen omistaja tai puolisoista vanhempi vakinaisesti asuu.

Verotusyhtymä ja kuolinpesä on sijoitettu alueelle, jossa sen asianhoitajaksi nimetty henkilö asuu. Ulkomailla asuvien ja niiden, joiden asuinpaikka on tuntematon, tilatiedot on koottu yhteiselle riville vuodesta 2010 alkaen ja eritelty omille riveilleen vuodesta 2013. Sitä ennen tällaisten omistajien tilatiedot laskettiin mukaan vain koko maan summatietoihin. Vuodesta 2013 alkaen taulukoissa on eritelty myös turvakieltoisten metsänomistajien summatiedot, joita ei pystytäkään jakamaan muihin luokkiin.

Metsälö muodostui vuoteen 2013 asti saman omistajan saman metsänhoitoyhdistyksen alueella sijaitsevista metsäkiinteistöistä ja vuodesta 2013 alkaen saman maakunnan alueella sijaitsevista kiinteistöistä. Myös puolisoiden erikseen omistamat metsätilat ovat aina erillisiä metsälöitä, joten metsälöitä on huomattavasti enemmän kuin metsätilakokonaisuuksia. Metsälöt tilastoidaan sijaintikuntansa (ei siis omistajan asuinkunnan) mukaiseen alueeseen.

Metsänomistajaluokitukset

Valtaosa Suomen metsämaasta on yksityishenkilöiden tai valtion omistuksessa.

Yksityishenkilöiden omistamiksi katsotaan tässä tilastossa 1) yksin tai yhdessä puolison kanssa omistetut, 2) kuolinpesien (tuloverolaki 1535/1992, 17 §) omistamat sekä 3) verotusyhtyminä (tuloverolaki 1535/1992, 4 §) hallinnoidut metsät. Omistuksissa voi olla päällekkäisyyttä.

Yksin tai yhdessä puolison kanssa omistetuilla tarkoitetaan avio- tai avopuolisoiden yhdessä tai erikseen omistamia metsätiloja. Nämä muodostavat yhden kokonaisuuden, elleivät puoliset ole vaatineet erillisverotusta, jolloin metsätilat on jaettu tilastossa omiksi kokonaisuuksiksi.

Verotusyhtymä on kahden tai useamman henkilön muodostama yhteenliittymä, jonka tarkoituksena on kiinteistön

hallinta ja käyttö. Verotusyhtymä ei ole oikeushenkilö, joten se ei voi hankkia omaisuutta yhtymän nimiin.

Metsätilakokonaisuus on yhtymän osakkaiden nimissä olevaa omaisuutta, johon heillä on murto-osina määritellyt omistusosuudet. Verotusyhtymä voi muodostua monella tavalla, mutta yleisimmin se syntyy kuolinpesästä perinnönjakosopimuksella. Verotusyhtymästä voidaan käyttää sillä harjoitetun toiminnan mukaan myös nimitystä maatalousyhtymä, metsäyhtymä tai kiinteistöyhtymä.

Kuolinpesällä tarkoitetaan kuolleen henkilön varojen ja velkojen muodostamaa taloudellista kokonaisuutta. Kuolinpesän osakkaita ovat henkilön perilliset ja eloonjäänyt puoliso osituksen toimittamiseen saakka. Kuolinpesä lakkaa yleensä perinnönjaossa, mutta se voi osakkaiden niin halutessa säilyä jakamattomana pitkiäkin aikoja. Kuolinpesät ovat erillisverotettuja, joten niiden osakkaiden lukumääriä ei ole saatavissa verottajalta. Kuolinpesien osakkaiden lukumäärä on tässä tilastossa arvioitu Metlan Metsänomistaja 2010 - tutkimuksen perusteella (keskimäärin 4,0 osakasta kuolinpesässä). Kuolinpesä ei sisälly verottajan nykyisen rekisterin omistusta koskeviin oikeudellisiin muotoihin.

Yhteismetsä on osakkaiden todellisiin kiinteistöihin tai ns. "haamutiloihin" kuuluva yhteinen metsäalue, jonka tarkoituksena on kestävän metsätalouden harjoittaminen osakkaiden hyväksi. Yhteismetsän tuotto jaetaan osakkaille omistusosuuksien suhteessa.

Yhteisetuus tarkoittaa verotuksessa tiekuntaa, kalastuskuntaa ja jakokuntaa tai muuta niihin verrattavaa yhteenliittymää. Myös edellä mainittu yhteismetsä on yhteisetuus, mutta tässä tilastossa yhteismetsiä seurataan erillään muista yhteisetyksistä.

Elinkeinoyhtymillä tarkoitetaan tässä avoimia yhtiöitä, kommandiittiyhtiöitä ja muita elinkeinoyhtymiä, jotka vähintään kaksi luonnollista henkilöä on perustanut elinkeinotoiminnan harjoittamista varten ja joiden on tarkoitus toimia osakkaiden yhteiseen lukuun.

Osuuskunta on yhtiömuoto, jonka toiminnan tarkoituksena on harjoittaa taloudellista toimintaa jäsenten taloudenpidon tai

elinkeinon tukemiseksi siten, että jäsenet käyttävät hyväkseen osuuskunnan tarjoamia palveluita. Osuuskunnan jäsenmäärä, osuuksien lukumäärä ja osuuspääoma ovat vaihtuvia. Tässä tilastossa osuuskuntiin ei lueta osuuspankkeja.

Osakeyhtiö on yhtiömuoto, jossa omistus jakautuu siirtokelpoiseen määräosiin (osakkeisiin). Osakeyhtiön perustajina voi olla yksi tai useampia luonnollisia tai juridisia henkilöitä. Tässä tilastossa mukana olevien osakeyhtiöiden toimiala voi olla mikä tahansa paitsi asunto-osakeyhtiö tai kiinteistöosakeyhtiö.

Säätiöllä tarkoitetaan tässä säätiölain mukaisia ja muita säätiöitä, mutta ei eläkesäätiöitä. Säätiö on oikeushenkilö, joka muodostuu tiettyyn tarkoitukseen käytettäväksi erotetusta omaisuudesta. Säätiön perustamiseen tarvitaan lupa patentti- ja rekisterihallitukselta. Säätiöllä tulee olla säännöt, jotka määräävät varallisuuden käytöstä.

Kirkko ja muut uskonnolliset yhdyskunnat tarkoittaa evankelisluterilaista kirkkoa, ortodoksista kirkkoa ja rekisteröityä uskonnollista yhdyskuntaa.

Kunta, kuntayhtymä ja maakunta tarkoittaa kuntaa, kuntayhtymää, Ahvenanmaan maakuntaa ja sen virastoja sekä näihin liittyvää kunnallista liikelaitosta, kuntainliiton liikelaitosta ja Ahvenanmaan liikelaitosta.

Valtio kattaa valtion ja sen laitokset, erillishallinnolliset valtion laitokset, ja valtion liikelaitokset. Pääosa valtion metsänomistuksesta on Metsähallituksen hallinnassa.

Muut -ryhmä kattaa kaikki edellä mainittujen ryhmien ulkopuolelle jääneet muut metsänomistajat. Näitä ovat asunto-osakeyhtiö, laivanisännistöyhtiö, keskinäinen kiinteistöosakeyhtiö, muu kiinteistöosakeyhtiö (ei keskinäinen), muu yhtiö, aatteellinen yhdistys, erityislainsäädäntöön perustuva yhdistys, keskinäinen vahinkovakuutusyhtiö, metsänhoitoyhdistys, osuuspankki, vakuutuskassa, työttömyyskassa, muu taloudellinen yhdistys, muu yhdistys, säästöpankki, säädekirjalla perustettu eläkesäätiö, työeläkekassa, hypoteekkiyhdistys, ylioppilaskunta tai osakunta, muu julkisoikeudellinen oikeushenkilö, yhteisvastuullinen pidätysvelvollisuus, konkurssipesä, muu verotuksen yksikkö,

ulkomainen yhteisö, ulkomaisen yhteisön sivuliike Suomessa ja muut.

3.5 Tilastoyksikkö

Tilasto laaditaan verohallinnon rekistereiden tiedoista. Kyseessä on totaaliaineisto koko maan kiinteistöjen omistuksesta ja pinta-aloista.

3.6 Tilaston perusjoukko

Tilastointi kohdistuu yksityismetsälöiden sekä yksityishenkilöiden ja muiden ryhmien omistamien metsätilakokonaisuuksien lukumääriin ja metsämaan pinta-aloihin.

Tilasto laaditaan verohallinnon metsänomistusta koskevista kattavista rekistereistä. Verohallinto on viranomainen, jolla on totaaliaineisto koko maan kiinteistöjen omistuksesta ja pinta-aloista.

3.7 Viitealue

Tilaston alueyksikkönä käytetään nykyään maakuntia ja tiedot lasketaan myös koko maalle.

3.8 Ajallinen kattavuus

Yksityisten henkilöiden omistamien metsätilakokonaisuuksien tiedot ovat saatavilla vuodesta 2006, ja kaikkien omistusmuotojen tiedot vuodesta 2010 saakka. Yksityismetsälöiden lukumäärä- ja pinta-alatiedot ovat saatavilla vuodesta 2009 alkaen. Laskentamenetelmien muutoksen vuoksi aikasarjoissa on kuitenkin katkos vuoden 2013 kohdalla.

3.9 Perusajankohta

Kyseessä ei ole indeksitilasto.

4 Mittayksikkö

Metsämaan pinta-alat esitetään hehtaareina ja omistusyksiköiden lukumäärät kappalemäärinä.

5 Viiteajankohta

Kalenterivuosi

6 Toimintavaltuudet

Luonnonvarakeskuksen tehtävät on määriteltä Luonnonvarakeskusta koskevassa laissa (561/2014) sekä laissa ruoka- ja luonnonvaratilastoista (562/2014). Ruoka- ja luonnonvaratilastoja koskeva laki määrittää Luonnonvarakeskuksen tehtäväksi tuottaa ja julkaista tilastot, jotka koskevat:

- 1) maatalouden rakennetta, tuotantomenetelmiä ja -panoksia, peltokasvi-, puutarha- ja kotieläintuotantoa, tuotannon vaikutuksia ympäristöön sekä maataloustuotteiden hintoja,
- 2) metsien taloudellista hyödyntämistä, puumarkkinoiden toimintaa, metsien hoitoa ja metsien suojelua,
- 3) kalastusta, vesiviljelyä, kalataloutta ja kalastustuotteiden markkinoita ja
- 4) elintarvikkeiden turvallisuutta.

Lain mukaan Luonnonvarakeskuksella on laajat oikeudet kerätä tietoja maa- ja puutarhataloudesta, kalastuksesta ja vesiviljelystä, maatalous- tai kalastustuotteen jalostuksesta ja kaupasta sekä metsätaloudesta ja puun jalostuksesta ja kaupasta.

Tilastolaissa (Tilastolaki 280/2004, muut. 361/2013) säädetään muun muassa tiedonkeruusta, tietojen käsittelystä ja tiedonantovelvollisuudesta. Tietojen käsittelyyn tilastoa tuotettaessa sovelletaan tilastolain lisäksi henkilötietolakia sekä lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta.

Keskeinen toimintaa ohjaava asiakirja on Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymä monivuotinen tilasto-ohjelma, jonka pohjalta komissio laatii vuotuisen työohjelman. Euroopan yhteisön tilasto-ohjelmaan sisältyvistä tilastoista säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 322/97.

Laatiessaan tilasto-ohjelman mukaisia tilastoja EU-maiden tilastovirastojen sekä EU:n tilastoviraston Eurostatin on sovellettava EU:n tilastolakia. Ylikansallisenä säädöksenä se

ohittaa kansallisen tilastolain, mutta käytännössä sen ja Suomen oman tilastolain välillä ei ole ristiriitoja.

6.1 Lainsäädäntö ja muut sopimukset

Tilaston tuottaminen perustuu lakiin Luonnonvarakeskuksesta (561/2014), lakiin ruoka- ja luonnonvaratilastoista (562/2014) sekä tilastolakiin (280/2004).

6.2 Tietojen jakaminen

Tiedot julkaistaan Luonnonvarakeskuksen verkkosivuilla. Sieltä löytyy tilastokohtainen verkkosivu ja tilastoon liittyvät tiedotteet, uutiset ja blogit. Tilastoon liittyvät taulukot ovat saatavissa Luonnonvarakeskuksen tilastotietokannasta.

7 Tilastollinen tietosuoja

7.1 Tietosuojaperiaatteet

Tietosuoja on tilastotoimen perusperiaate, johon Luonnonvarakeskus on sitoutunut, ja jolla varmistetaan tiedonantajien luovuttaman tiedon luottamuksellinen käsittely. Yksikötason tiedot ovat salassa pidettäviä, eikä niitä luovuteta koskaan hallinnolliseen päätöksentekoon, tutkintaan, valvontaan, oikeudenkäyntiin tai vastaavaan tarkoitukseen.

7.2 Tietosuoja ja -turva tietoja käsiteltäessä

Tilastotarkoituksiin kerätyn tiedon tietosuoja taataan ehdottomasti tilastolain (280/2004), henkilötietolain (532/1999) ja lain viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999) sekä EU:n tietosuoja-asetuksen (2016/679) vaatimusten mukaisesti. Tietoaineistot on suojattu käsittelyn kaikissa vaiheissa tarvittavin fyysisin ja teknisin ratkaisuin. Henkilökunnalla on pääsy vain työtehtävien kannalta välttämättömiin tietoihin. Tiloihin, joissa yksikötason aineistoa käsitellään, ei ulkopuolisilla ole pääsyä. Henkilökunnan jäsenet ovat allekirjoittaneet salassapitositoumuksen palvelukseen tullessaan. Tietosuojan tahallisuudesta rikkomisesta seuraa rangaistus.

8 Julkistamispolitiikka

Luonnonvarakeskuksen tilastojulkistukset julkistetaan arkipäivisin kello 9.00 Luonnonvarakeskuksen verkkosivuilla. Tiedot ovat julkisia sen jälkeen, kun ne ovat päivittyneet verkkosivuille.

8.1 Julkistamiskalenteri

Tilastojen julkaisuajankohdat vahvistetaan syksyisin toiminnansuunnittelun yhteydessä. Seuraavan vuoden julkistamiskalenteri julkaistaan käyttäjille loppuvuodesta. Tilastojen julkistamiskalenteri sisältää tiedot tulevien julkistusten ajankohdista. Julkistamisajankohdat julkaistaan julkistamiskalenterissa aluksi viikon tarkkuudella ja päivän tarkkuudelle kaksi kuukautta ennen tilaston julkistamisajankohtaa. Kalenterista on myös suorat linkit jo julkistettuihin tilastojulkistuksiin ja -julkaisuihin.

8.2 Pääsy julkistamiskalenteriin

[Julkistamiskalenteri | Luonnonvarakeskus](#)

9 Jakelutiheys

Vuosittain

10 Saatavuus ja selkeys

10.1 Lehdistötiedote (Tilastojulkistus)

Tilasto pyritään julkistamaan vuosittain. Laskentavaikeuksien takia tuorein tieto on kuitenkin kohdevuodelta 2016.

10.2 Julkaisut (laajemmat/muut)

Metsätilastollinen vuosikirja 2014 saakka. Vuosina 2018–2020 Suomen Metsätilastot, jonka nimi muuttui Metsätilastolliseksi vuosikirjaksi 2021.

[Metsätilastollinen vuosikirja | Luonnonvarakeskus \(luke.fi\)](#)

Metsäntutkimuslaitoksen Metsätilastollisessa vuosikirjassa on julkaistu vuoteen 2009 asti verohallituksen metsänhoitomaksuvelvollisuustilastoon pohjautuvaa yksityismetsälöiden kokoluokittaista lukumäärätaulukkoa.

Laaturaportti

10.3 Verkkotietokanta

[PxWeb - Metsämaan omistus](#)

10.4 Muu tiedonjakelu

-

10.5 Menetelmädokumentointi

-

10.6 Laatudokumentointi

-

11 Laadunhallinta

11.1 Laadunvarmistus

Luonnonvarakeskus noudattaa tilastoja laatiessaan Euroopan tilastojen käytännesääntöjä (Code of Practice, CoP) ja niihin pohjautuvaa laadunvarmistuskehikkoa (Quality Assurance Framework, QAF). Käytännesäännöt koskevat tilastoviranomaisten riippumattomuutta ja vastuuvollisuutta sekä prosessien ja julkaistavan tiedonlaatua. Periaatteet ovat yhteensopivat YK:n tilastokomission hyväksymien virallisen tilaston periaatteiden kanssa ja täydentävät niitä. Myös Suomen virallisen tilaston laatuksiteerit ovat yhteensopivat Euroopan tilastojen käytännesääntöjen kanssa. Periaatteet ovat myös yhteensopivat Euroopan laatupalkintoperiaatteiden (EFQM) kanssa.

11.2 Laadun arviointi

Tilaston laskennassa verrataan tilastoarvoja aikaisempiin tietoihin.

12 Relevanssi

Tilaston käyttäjiltä kerätään palautetta tilastouudistuksia käsittelevien kokousten sekä kirjallisten kommentointipyyntöjen yhteydessä. Palautetta saadaan myös suorina yhteydenottoina. Saatua palautetta seurataan ja se otetaan huomioon tilastoa kehitettäessä.

12.1 Käyttäjien tarpeet

Tilaston tarkoituksena on tuottaa ajantasainen kuva metsänomistuksesta ja sen kehityksestä, sekä mahdollistaa metsänomistukseen vaikuttavien politiikkojen analyysit. Kokonaistilaston etuna on, että sen avulla voidaan seurata kaikkia metsänomistajaryhmiä ja niiden muutoksia yhtäaikaaisesti. Tällä tavoin on voitu havaita siirtymät eri omistajaryhmien välillä ja muutokset kunkin omistajaryhmän sisällä.

12.2 Käyttäjätyytyväisyys

Tilaston käyttäjiltä kerätään palautetta erityisesti tilastojen uudistamisen yhteydessä. Palautetta saadaan myös suorina yhteydenottoina. Lisäksi Luonnonvarakeskuksen tilasto-ohjelman päivityksen yhteydessä selvitimme tilastojen käyttäjien toiveita tilastojen kehittämiseksi syksyllä 2021 ja alkuvuodesta 2022. Saatua palautetta seurataan ja se otetaan huomioon tilastoa kehitettäessä.

12.3 Täydellisyys

-

13 Tarkkuus ja luotettavuus

13.1 Tarkkuus ja luotettavuus yleisesti

Verohallinnon maapohjan laatutiedot pohjautuvat useiden vuosikymmenten kierrolla toteutettuihin ja 1990-luvulla päättyneisiin maapohjan veroluokituksiin. Tämän vuoksi tilastossa julkaistut metsämaan pinta-alat ovat aliarvioita metsämaan nykyisestä pinta-alasta. Verohallinnon tietojen mukaan metsämaan kokonaispinta-ala oli vuoden 2016 lopussa 17,8 miljoonaa hehtaaria. Se oli 2,5 miljoonaa hehtaaria pienempi kuin valtakunnan metsien 11. inventoinnissa mitattu uusien metsämaan ala, 20,3 miljoonaa hehtaaria.

Yhteismetsien lukumäärää ja metsämaan pinta-aloja on tilastossa korjattu, koska verohallinnon aineistossa osa yhteisetuoksista (esim. kalastuskunnat ja vesijättömaat, koodi 50) on koodattu virheellisesti yhteismetsiin.

Maanmittauslaitoksen yhteismetsistä koostamien tietojen

perusteella pienimmät yhteismetsät sijoittuvat metsämaan alan kokoluokkaan 10–20 hehtaaria, joten korjaus on tehty muuttamalla verohallinnon tiedoissa olevat alle kymmenen hehtaarin kokoiset yhteismetsät yhteisetuksiksi. Tilastossa yhteismetsien lukumäärissä ja metsämaan alassa voi tästä syystä olla pieniä virheitä.

Vuosien 2006–2013 seurannan perusteella valtion omistaman metsämaan ala on vähentynyt ja lisääntynyt verohallinnon rekisterissä, vaikka vastaavia muutoksia ei ole todellisuudessa tapahtunut. Näin ollen tilasto ei ole toistaiseksi soveltunut valtion omistaman metsämaan alan muutoksien tarkkaan seuraamiseen. Valtion suhteelliseen osuuteen metsämaan kokonaisalasta edellä mainittu vaihtelu on vaikuttanut yhden prosenttiyksikön verran. Muiden metsänomistajaryhmien kohdalla vastaavaa ajallista epä johdonmukaisuutta ei ole havaittu.

Kuolinpesien osakkaiden lukumäärää ei ole voitu laskea verohallinnon aineistojen perusteella, vaan perusteena on käytetty Suomalainen metsänomistaja 2010 – tutkimusta. On myös syytä todeta, että sama metsänomistaja voi omistaa metsää paitsi yksityishenkilönä, myös yhtymän tai kuolinpesän osakkaana. Tällaisia päällekkäisiä omistuksia ei ole voitu vähentää omistajien kokonaislukumäärästä.

Tilaston luvut laskettiin verohallinnossa kohdevuoteen 2013 asti. Vuonna 2019 laskenta siirtyi Luonnonvarakeskukseen, missä tulokset laskettiin kohdevuodesta 2013 alkaen verohallinnosta saadulla yksikköaineistolla. Tässä yhteydessä laskenta tarkentui, joten aikasarjoihin tuli katkos. Vuoden 2013 koko maan tiedot ovat saatavilla sekä aikaisemmalla tavalla laskettuna (metsäkeskusalueittaisessa taulukossa) että uudella tavalla laskettuna (maakunnittaisessa taulukossa).

Metsälötilastot on laadittu metsien sijaintialueen (metsänhoitoyhdistysten tai maakuntien) perusteella, joten saman omistajan kahdella tai useammalla alueella sijaitsevat kiinteistöt kirjautuvat tilastoon erillisinä. Myös puolisoiden erikseen omistamat kiinteistöt määritellään eri yksiköiksi. Tämän takia metsälötilastot aliarvioivat erityisesti suurten kiinteistöjen lukumäärää ja yliarvioivat tilojen lukumäärää pienissä kokoluokissa. Kaikkiaan metsälöitä on huomattavasti

enemmän kuin metsätilakokonaisuuksia. Toinen merkittävä ero on se, että metsälöt on sijoitettu sijaintikuntansa mukaiseen alueeseen.

13.2 Otantavirhe

-

13.3 Muut virhelähteet

13.3.1 Peittovirhe

-

13.3.2 Mittausvirhe

-

13.3.3 Katovirhe

-

13.3.4 Käsittelyvirhe

-

13.3.5 Mallista johtuva virhe

-

14 Oikea-aikaisuus ja täsmällisyys

14.1 Oikea-aikaisuus

Verotus valmistuu kohdevuotta seuraavan vuoden marraskuussa ja tämä tilasto pyritään julkaisemaan seuraavan tammikuun aikana. Vuosittain julkaistavan tilaston viive verotusvuoden päättymisestä tilaston julkaisuun on noin 13 kuukautta.

Metsätilakokonaisuuksia koskevat tilastot kuvaavat kohdevuoden lopun tilannetta. Metsälöitä koskevat metsäkeskusalueittaiset tilastot kuvaavat vuoden alun tilannetta ja maakunnittaiset tilastot vuoden lopun tilannetta.

14.2 Täsmällisyys

Laskentaongelmien vuoksi tilastoa ei ole pystytty julkistamaan kohdevuoden 2016 jälkeen.

15 Johdonmukaisuus ja vertailukelpoisuus

15.1 Maantieteellinen vertailukelpoisuus

Tiedot ovat vertailukelpoisia tilaston sisältämällä kansallisilla alueilla, mutta alueluokitus on muuttunut tilastohistorian aikana. Vuoteen 2013 asti käytössä ovat olleet metsäkeskusten alueet (14 kpl vuonna 2013). Vuodesta 2013 eteenpäin tiedot löytyvät maakuntajaolla. Alueittaiset tiedot eivät ole vertailukelpoisia muutosvuosien yli.

15.2 Ajallinen vertailukelpoisuus

Tilastot ovat ajallisesti vertailukelpoisia, pois lukien valtion metsänomistus, jonka määrässä on vuosittaista epätarkkuutta. Laskentamenetelmien muutoksen vuoksi aikasarjoissa on kuitenkin katkos vuoden 2013 kohdalla.

15.3 Yhtenäisyys yli tilastoalueiden

Verohallinnon metsämaan pinta-alatiedot poikkeavat selvästi Luken valtakunnan metsien inventointien pohjalta lasketuista metsämaan omistajaryhmittäisistä pinta-aloista. Keskeinen syy on se, että verohallinnon maapohjan laatutiedot pohjautuvat useiden vuosikymmenten kierrolla toteutettuihin ja 1990-luvulla päättyneisiin maapohjan veroluokituksiin, kun taas Luken maapohjan inventointitiedot perustuvat uusiin maastomittauksiin. Veroluokitusten toteuttamisen jälkeen esimerkiksi soiden ojitukset ovat lisänneet metsämaan alaa.

Tilastossa julkaistut metsämaan pinta-alat ovat aliarvioita metsämaan nykyisestä pinta-alasta. Verohallinnon tietojen mukaan metsämaan kokonaispinta-ala oli vuoden 2016 lopussa 17,8 miljoonaa hehtaaria. Se oli 2,5 miljoonaa hehtaaria pienempi kuin valtakunnan metsien 11. inventoinnissa mitattu uusien metsämaan ala, 20,3 miljoonaa hehtaaria. Yksityismetsien metsämaan pinta-ala oli verohallinnon tietojen mukaan 10,6 miljoonaa hehtaaria ja uusimpien inventointitietojen perusteella 12,2 miljoonaa hehtaaria.

Verohallinnon aineisto on kuitenkin tarkin näin yksityiskohtaisen omistajaryhmäluokittelun metsämaan omistusta koskeva aineisto.

Laaturaportti

15.3.1 Yhtenäisyys osavuositteisten ja vuosittaisten tilastojen välillä

-

15.3.2 Yhtenäisyys kansantalouden tilinpidon kanssa

-

15.4 Sisäinen yhtenäisyys

Myös Metsäkeskus julkistaa tilastotietoa metsien omistuksesta. Metsäkeskuksen tietotuote perustuu Maanmittauslaitoksen kiinteistötietojärjestelmän ja Metsäkeskuksen tietoihin päivittyä taustajärjestelmien tietojen ajantasaistusten mukaan. Julkaistut tiedot voivat erota jonkin verran esimerkiksi Luonnonvarakeskuksen julkaisemista tiedoista. Erot voivat johtua esimerkiksi siitä, että tarkasteluihin rajattu joukko tai tietolähteet poikkeavat muista tarkasteluista. Lisäksi tarkastelujen näkökulmat voivat olla erilaisia.

16 Kustannukset ja vastausrasite

Rekisteritietoihin perustuvasta aineistosta ei synny vastausrasitetta.

17 Tilastoprosessi

17.1 Lähdeaineistot

Tilasto koostetaan verottajan yksikköaineistosta.

17.2 Tiedonkeruun tiheys

Vuosittain

17.3 Tiedonkeruumenetelmä

Metsämaan omistus –tilasto laaditaan koko maata koskevien kattavien rekistereiden tiedoista ilman otantaa.

Metsätilakokonaisuudet on muodostettu tätä tilastointia varten verohallinnon aineistoista.

Metsälötilasto perustui vuoteen 2013 asti verohallinnon metsänhoitomaksuvelvoitteen seurantaan varten tehtyihin laskentoihin. Metsänomistajan vuosittain suoritettava metsänhoitomaksu perustuu metsänhoitoyhdistyslakiin (534/98) ja Ahvenanmaan maakunnan osalta maakuntalakiin

Ahvenanmaan metsänhoitoyhdistyksestä (Ålands
författningssamling 51/01). Kohdevuodesta 2013 alkaen
metsälöt on muodostettu verottajan aineiston perusteella
maakunnittain.

17.4 Aineiston/datan validointi

Laskennassa saatuja tietoja verrataan aikaisempiin tietoihin.

17.5 Tiedon käsittely

Tilasto koostetaan verottajan yksikköaineistosta tilaston
määritysten mukaisella tavalla.

17.6 Kausitasoitus

-

18 Kommentti

-